Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

9. Aarg. Nr. 23. *Den 1. Septbr. 1860.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Instructioner til Missionairerne,

af Præsident Brigham Young, givne i Historieskriverens Contoir den 25de April 1860.

Jeg troer, I allerede forstaae, hvad der er nødvendigt for uskadt at kunne gjennemgaae de Farer og Fristelser, der vente de Ældste og de Hellige i disse sidste Dage. Ingen af Eder kunne sige, at I hørte Evangeliet første Gang forrige Søndag, bleve døbte forrige Mandag, ordinerede i Tirsdags og sendte ud for at prædike Evangeliet i Onsdags, hvilket var Tilfælde med mange af de første Ældste. Tværtimod, jeg troer, I have nydt en temmelig god Underviisning.

Men det Spørgsmaal opkommer i mit Sind: Forstaae de Ældste Vigtigheden af deres Mission? Forstaae de, at de ved deres Administrationer ere Overbringere af Livets og Dødens Nøgler, ikke blot vedkommende dette Liv, men alt det Liv, som findes? Det er nødvendigt, at I fuldkommen forstaae dette som Ældster i Jesu Christi Kirke. De mangfoldige Tilfælde, der afgjøre Menneskenes Skjebne til deres Velsignelse eller Fordærvelse, beroe paa en stadig Aarvaagenhed og Paapasselighed.

Dersom en Ældste, naar han prædiker Evangeliet, ikke føler, at han kan meddele Liv og Saliggjørelse og med Guds Kraft lovmæssigt forvalte Ordinantserne, kan han ikke udføre sin Mission til Hæder for sig selv, til Gavn for Menneskene eller til Guds Riges Fremme og Ære. Af Alt, hvad jeg har læst, af Alt, hvad jeg kan faae ud af Guds Aabenbaringer og Aabenbaringens Aand, som jeg besidder, kommer jeg til det Resultat, at Ingen kan med god Fremgang forkynde Evangeliet og være velsignet og anerkjendt af Himmelen, uden han forkynder det ved Guds Kraft formedelst directe Aabenbaring. Vel sandt, i mange Tilfælde kan en Mand, om han ikke er under Aabenbaringens umiddelbare og kraftige Indflydelse til Veiledning for ham i hans Grandskninger og Fornuftslutninger, alligevel fremsætte mange gode Begreber, som han har samlet ved Hjælp af sin naturlige Tænksomhed; men for at hædre og ære en Ældstes Kald i denne Kirke, kan jeg ikke for mit Vedkommende tænke mig noget andet sandt

at vige fra Eder — siig ham, at han har ingen Ret til at foreskrive Eder Noget, enten I prædike et Ord eller ikke; thi I ere i Herrens Tjeneste. Lev saaledes, at Herrens Aand kan undervise Eder bestandigen, da kunne I trodse Djævelen og alle hans Haandlangere. Om I ikke have Noget fra Herren at fremlægge for Folket, da vær ligesaa villige til at forholde Eder stille som I vilde være til at holde, hvad man maaskee kunde kalde en glimrende Tale. For kort Tid siden gjorde jeg nogle Bemærkninger angaaende de Ældster, der havde været paa Mission, og jeg vil nu sige til Eder: Kom ikke hjem fra Eders Mission, efterladende Eder Hellige, hvem I have været til Byrde, hvem I have fratigget deres Penge. Jeg vilde hellere selv arbeide mig min Vei frem og tilbage igjen, eller bede Fremmede om Hjælp, end jeg vilde tage en Hvid fra de Hellige, med mindre de af egen frie Villie ønskede at gjøre mig en eller anden Present, og var istand dertil uden at føle nogen Byrde deraf. Vel sandt, jeg har seet den Tid, og det samme have mange af mine Brødre, da Mænd og Qvinder have gaaet uden Føde Dag efter Dag blot for at bespise mig, og det endog naar jeg selv kunde ernære mig, hvilket gjorde mig hjertelig ondt; men intet Andet vilde tilfredsstille dem. Under saadanne Omstændigheder maae man føie sig efter Folket, for ei at saare deres Følelser. Men gaae ikke ud at prædike dette Evangelium i den Hensigt at blive rige. Dersom Herren har Noget for Eder, vil han give Eder det, og om han ikke har, siig dem, I komme iblandt, at I kunne opholde Eder selv, naar I komme hjem, saafremt Herren vil velsigne Eder. I ville maaskee sige: „Vi kunne velsigne Menneskene indtil Dommedag, og endda ville de finde Feil hos os." Kunne de gjøre dette med Retfærdighed? Om ikke, ville deres Beskyldninger ikke skade Eder.

Nogle af vore Missionairer komme efter en Fraværelse af to tre Aar tilbage med nedslagne Øine — de ere forsagte. Jeg ønsker, I ville vandre saaledes, at I kunne komme hjem med opløftet Hoved. Hold Eder rene fra Eders Hovedisse til Eders Fodders Saaler; vær rene af Hjertet, ellers ville I komme hjem med nedtrykt Sind og modfaldent Ansigt, og føle som om I aldrig kunne reise Eder igjen. Da de Tolvs Qvorum først blev organiseret, sagde Joseph, at Israels Ældster og i Særdeleshed de tolv Apostler vilde blive mere fristede og mere tugtede end nogen Anden, samt at de vilde have mere Vanskelighed ved at undgaae det Onde, som opstilles for dem af Qvinder, end af nogen anden Ting. Dette er et af Satans kraftigste Hjælpemidler, hvormed han kan svække Christi Tjeneres Indflydelse og støde dem ned fra deres ophøiede Stilling og Kald i Mørke, Skam og Vanære. I ville nødes til at vogte Eder mere for dette Onde end for nogetsomhelst andet, der maatte sætte an mod Eder. Tag den urokkelige Beslutning ikke at give efter for Eders Naturs kjødelige Tilbøieligheder et eneste Øieblik, medens I ere fraværende i Herrens Ærinde. Lad hellere Eders Hoved afhugges, end at offre Eders Ære, bryde Eders Pagter og svigte det hellige Hverv, som er Eder anbetroet.

Naar I ankomme til Liverpool, ville I træffe Brødrene Amasa Lyman og Charles C. Rich, to af de Tolv, under hvis Bestyrelse I da ere. Nogle af Eder ville atter have Leilighed til at besøge Eders Forældre og Venner i Eders Fødelande. Dette vil utvivl være meget behageligt; men besøg ikke Eders Fædrenehjem i den Hensigt at blive der, men lad Eders Mission først og fremmest være at prædike

Livets og Saliggjørelsens Evangelium for Menneskenes Børn og samle dem til det bestikkede Sted. Jeg troer ikke der blev talt mere ilde om Frelseren og hans Disciple fordum, end hvad der er talt om Utahs Indbyggere i den nyere Tid. Bryd Eder ikke derom, men røgt det Kald, i hvilket I ere sendte. Forkynd denne Slægt Sandheden og lad Intet standse Eder. Mange ville fortælle Eder, at hele Eders Religion er en Vildfarelse. Svar dem, at I ere villige til at give dem ti Vildfarelser for hver Sandhed, de kunne skaffe Eder. Disputeer eller kives ikke meget, men gaae roligt og fredeligt frem og forkynd Evangeliets første Principer — Tro paa Gud og paa hans Søn, Jesum Christum, og lær Menneskene at omvende sig fra deres Synder og blive døbte til Syndsforladelse, og de skulle faae den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse af de Ældste. Det hænder ofte, at Nogle ønske at prædike om Ting, de liden eller ingen Kundskab have om. Lad det, som I ikke vide eller som I ikke fuldt og fast troe er Sandhed — Læresætninger, som I ikke fuldkommen forstaae, beroe, og vær oprigtige. Om I ikke forstaae et Lærepunkt eller en eller anden Deel af Skriften, saa sig, naar Nogen spørger om Underviisning om samme, at Herren ikke har aabenbaret det til Eder, eller at han ikke har oplabt Eders Forstand, saa I kunne fatte det, og at I ikke føle vel ved at give en Forklaring, for den kommer fra Herren.

Maa Gud velsigne Eder. Amen.

Eliæ Mission i de sidste Dage.

Tale af Ældste Orson Pratt, afholdt i Tabernaklet i Storesaltsøstad den 28de August 1859.

(Fra „The Deseret News.")

(Fortsat fra Pag. 343.)

Af disse Skriftsteder see vi, at i de sidste Dage skulde mange af de Konger, Høie og Mægtige, hvilke ei vilde annamme Evangeliet, og som døde i Uvidenhed om dets Principer, blive samlede tilsammen, som Fanger til en Hule, og blive indespærrede i Fængsel i mange Dage, ængsteligt forventende den store Doms Dag. De vide ikke, hvad der vil skee, eller hvad der forestaaer dem — ligesom Tilfælde er med alle Fanger, der ere skyldige i een eller anden Brøde. Men efter mange Dages Forløb ville de blive besøgte af Guds Tjenere, ligesom Jesus besøgte de Gjenstridige fra Noe Dage med et Budskab; deres Fængsels Døre skulle oplades, naar de have været længe nok indespærrede, og dersom de omvende sig, kunne de blive forløste; men om de ikke omvende sig, ville de blive tagne ud deraf og kastede i det yderste Mørke.

Det er bekjendt, at Folk, som ere blevne hæftede for Forbrydelse, blive satte i Varetægtsarrest i længere Tid, indtil de blive bragte for Domstolen, hvor de maaskee blive dømte til haardt Arbeide i et Bodsfængsel. De nysnævnte høie Personer ville være i Piinsel og Qval, indtil de adlyde det Budskab, der sendes til dem; og dersom de ikke annamme Tilgivelses-

Budskabet, ville de blive straffede, indtil de have betalt den sidste Hvid, det er, de ville blive straffede med evig Straf.

Jeg kunde anføre mange andre Skriftsteder betræffende dette Emne, men det er unødvendigt at fremkomme med mange Beviser for en Gjenstand, med hvilken alle Sidste-Dages Hellige burde være vel bekjendt; og da det desuden er et Emne, der ikke ligefrem gavner Fremmede, veed jeg ikke, om det er nødvendigt for dem at faae alle Beviser paa eengang; thi de have ingen Myndighed til at vorde døbte for deres Døde, eftersom de ikke ere blevne døbte for dem selv.

De kunne maaskee ønske at kjende de Sidste-Dages Helliges Lærdomme, og det er alt det Gavn, det gjør dem. Men som Sidste-Dages Hellige have vi Principer at fremlægge for Jordens Beboere, hvilke ikke alene omfatte de Levende, men ogsaa alle de hedengangne Generationer. Det er den barmhjertigste Lære, som nogensinde forkyndtes Nationerne paa Jorden. Universalisterne troe, de ere meget barmhjertige. Hvorfor? Fordi de sende Alle til Himmelen, enten de 'saa ere Gode eller Onde, Hellige eller Syndere. Mordere, Drankere og alle Samfundsklasser skulle boe sammen i Himmelen. Hvilken en Himmel det vilde blive! Methodisterne stridende mod Baptisterne og Baptisterne mod Methodisterne, Presbyterianerne mod Qvækerne, de Romersk-Catholske mod Protestanterne, de Ikke-Troende mod Sectererne og Sectererne mod de Ikke-Troende, og føi til denne Catalog over stridende Partier ogsaa Drukkenbolte, Gudsbespottere, Hoerkarle, Mordere og alle Slags ryggesløse Væsener, Alle blandede mellem hverandre — o, hvilket et lykkeligt Sted! Broder Kimball bemærker: „Og Alle med en Revolver og Bowieknív ved Siden."

Jeg troer, jeg vilde bede om en afsides Krog udenfor Murene. Jeg vilde ønske at komme saa langt bort fra saadan en blandet Skare som muligt. Dette kalde de Barmhjertighed; men den er forskjellig fra den Barmhjertighed, som boer i Guds Barm. Jeg troer ikke han har Barmhjertighed nok til at ville omgaaes med et Selskab af nævnte Beskaffenhed. Men de Sidste-Dages Helliges Kirke er grundet paa sande Principer og Love, og paa himmelsk Orden, hvilke ere aabenbarede fra Himmelen, paa det 'at Alle paa Jorden og i de evige Verdener kunne blive frelste ifølge samme. Dersom de nogensinde arve Guds Rige, maae de indkomme deri med Hjerter saa rene som Englenes; dersom de skulle boe i hans Nærværelse, maae de være ligesaa rene som han, og ligesaa fuldkomne som han, at Himmelens hellige Orden kan blive prydet med al den Fuldkommenhed, Hellighed og Gudsfrygt, som vi læse om i de hellige Skrifter. Saadan en Himmel vil i Sandhed være en Himmel. Det er de Væseners Godhed og Dyd, der beboe et Sted, som gjør det behageligt.

Udvælg et Sted, som er omgiven af saa mange Vanskeligheder som for Exempel disse Vildnisser, og befolk det med et reent Folk, et Folk, som er fuldkommen organiseret og under den Hellig-Aands Veiledning i alle Ting — som gjør mod Andre, hvad de ønske Andre skulde gjøre imod dem, som uddele Retfærdighed efter Retfærdighedens og Sandhedens Principer, hvor Enhver er fuldkommen retskaffen i sin Handel og Vandel, hvor Enhver altid afholder sig fra at stjæle Andres Eiendele, og hvor der ingen Udestaaelser eller ond Tale finder Sted; og om et saadant Folk end maa slide og arbeide mellem disse Bjerge og Fjeldklofter, ville de alligevel være lykkelige. De have en Himmel i deres eget Indre, eller besidde de Principer, der bevirke, at Lyksalighed altid findes hos dem. Naar disse guddommelige Principer blive fuldstændigere udviklede — naar de Hellige

blive mere fortrolige med dem og komme ind i de evige Verdener, hvor de finde Alle ligesaa rene af Hjertet som dem selv, vil det skabe en fuldkommen Himmel. Bringe I derimod de Ugudelige derhen med alle deres Vederstyggeligheder, vil Himmelen forvandles til et Helvede.

Det gjør Intet til Sagen, hvor skjønt Stedet end er, om det er saa yndigt som Edens Have, om alle Ting i de evige Verdener harmonere og alle Elementer forene sig for at tilveiebringe Lyksalighed — sæt Folk der, som ere ugudelige, og det bliver et Helvede. Tag en Mand, som i Bund og Grund er fordærvet og indfor ham i de Renes og Retfærdiges Samfund, og det vilde være et sandt Helvede for ham.

Jeg har ofte hørt Gudsbespottere, Drankere og andre ryggesløse Personer sige: Jeg haaber i Sandhed, at jeg tilsidst skal komme til Himmelen. Om de komme der, vilde de befinde sig paa det daarligste Sted, de kunde være. Hvis de skulde see Guds eller Englenes Aasyn, vilde det antænde hos dem en uudslukkelig Ild; det vilde være det allerværste Sted, hvor en Ugudelig kunde komme; han vilde meget hellere opholde sig i Helvede hos Djævelen og hans Hærskarer. Tag derimod en Mand, som er reen af Hjertet — et helligt Væsen, og stil ham blandt Djævlene, og han er ikke i sit Element; deres Selskab er ubehageligt for ham. Om han var nødt til at opholde sig der og see de Ugudeliges og Ryggesløses vederstyggelige og onde Handlinger, vilde det i en vis Grad være et Helvede for ham at være Vidne til deres Opførsel; men alligevel vilde et saadant Væsen have et Princip, der kunde sætte ham istand til tildeels at beherske sine Følelser, det er, han vilde have Control over hine Personer, og heri ligger Præstedømmets Magt. Dersom Guds Tjenere blive sendte til Aandeverdenen for at betjene dem, dersom de blive sendte til dem, som leve i Ryggesløshed og Fornedrelse, for at administrere til dem, have de dog een Trøst, nemlig, at de ikke ere indespærrede der som Fanger. De gaae derhen frivilligt; de tage ikke Deel i deres Ugudelighed, men hade den; de ere villige til at opholde sig der for om muligt at bringe Nogle af dem til Omvendelse. Djævelen har ingen Magt over dem; thi de have lært at beherske ham i dette Liv, at true ham og at sige til ham: Gaa bag os, Satan! Dersom en Hellig, naar han ankommer til hiin evige Verden, bliver sendt paa Mission til Satans Riger, for at udløse Nogle, som ere under hans Herredømme, kan han sige til Satan og alle hans Hærskarer: Viger bort! Han har Præstedømmets Myndighed til at befale over ham og alle Magter, der staae under ham, og de ere nødte til at adlyde. Ikke saa med en Ugudelig; han kommer i et fuldkomment Helvede, hvor I end gjøre af ham, saalænge han nærer Ugudelighed i sit Bryst.

Vi have talt om vore Fædre, som skulle forløses. Vi have talt om den Gjerning, Børnene have at udføre, for at forløse dem. Lad mig her sige, at forend denne sidste Huusholdning ender, vil der være en fuldkommen heel Kjæde fra den første af Fædrene indtil den Tid, denne Huusholdning bliver sluttet, Alle ville blive frelste, som kunne frelses, det vil sige, at Alle, som ere indenfor den forløsende Krafts Omraade, ville blive forløste — ikke bragte til een og samme Grad af Saliggjørelse, men Nogle ville arve eet Rige, Nogle et andet; Nogle ville annamme den høieste eller celestiale Herlighed og blive kronede med Herligheds Kroner i hans Nærværelse for evigt, og straale som Middagssolen i sin fulde Styrke; medens Andre, endskjøndt ogsaa celestiale, ville være dem undergivne og erholde en mindre

Grad af celestial Herlighed. Andre ville arve en terrestrial Herlighed eller Maanens Glands.

Andre ville arve en endnu mindre Herlighed, som man kunde benævne den telestiale, hvilken kan sammenlignes med Stjernernes Glands — en liden Herlighed i Sandhed! De blive Alle, i Forhold til deres Omvendelse, Trofasthed og retfærdige Handlinger, førte ind i disse forskjellige Grader af Herlighed. Paa den anden Side er der til disse forskjellige Grader af Herlighed tilsvarende Grader af Straf. Nogle ville faae et Fængsel til Bolig, hvor de til sine Tider kunne nære Haab om Udfrielse; Andre ville komme i det yderste Mørke, hvor der er Graad, Jammer og Tænders Gnidsel; atter Andre blive kastede i den bundløse Afgrund, hvor de skulle boe hos Djævelen og hans Engle i al Evighed, da de have begaaet den utilgivelige Synd, og for hvem der ingen Tilgivelse er, hverken i denne ei heller i den tilkommende Verden. Saaledes vil Guds Retfærdighed blive forherliget saavel som hans Barmhjertighed; thi han er fuldkommen retfærdig, overeensstemmende med vore Begreber om Retfærdighed; thi blandt vor Aands ufordærvede Egenskaber have vi rigtige Begreber om Retfærdighed, nedlagte i vort Bryst af Gud selv. Det, vi vide om Barmhjertighed, har ogsaa sin Oprindelse fra Gud. Han indpodede Principerne Retfærdighed og Barmhjertighed i vore Hjerter — de samme Principer, som han selv besidder.

Hvad der er Retfærdighed for os, naar vi ere oplyste af Guds Aand, er ogsaa Retfærdighed for Gud; og hvad vi ansee for Barmhjertighed, naar vi ere oplyste af Aanden, er Barmhjertighed for Gud, og disse store Egenskaber ville blive forherligede ved Uddelingen af Straf og Belønning.

Ethvert Menneske, der nogensinde har levet eller skal leve, vil blive dømt efter sine Gjerninger og Evangeliets Lov. Der er en anden Ting, jeg ønsker at fremlægge for denne Forsamling med Hensyn til de Generationer, hvem Evangeliet ikke tilbødes i Tiden. Paa mine Reiser i Adspredelsen have Mange sagt til mig: Hvordan er dette? De lærer os, at der ikke har været nogen Guds Kirke paa Jorden i mange Generationer; De lærer os, at vore Fædre og Mødre i de hedengangne Slægter ere døde uden Kundskab om Evangeliet; De lærer os, at Gud er et retfærdigt Væsen, og vil dømme Menneskene efter Evangeliets Lov. Hvorledes kan det da være, at han lod alle disse Generationer forblive uden Kundskab om Evangeliet i Kjødet? Jeg ønsker at besvare dette Spørgsmaal, og at underrette Eder om, hvorfor der ingen Kirke var paa Jorden for en 600 eller 1000 Aar siden, hvorfor Slægt efter Slægt er gaaet i Graven, uden at høre Guds Røst eller noget Budskab fra ham. Jeg skal sige Eder Aarsagen hvorfor, og derpaa overlade til Eder at dømme i Sagen.

Det er bekjendt, at Nationerne ihjelsloge de gamle Apostler og Propheter, og banlyste Christi Kirke fra Jorden. De, som bleve tilovers, vare fordærvede, onde og djævelske, og ønskede at leve i Ryggesløshed, og havde ingen Lyst til Retfærdighed, da de vare faldne fra Sandheden. Paa Grund af den store Ugudelighed, som herskede, saae Gud den Almægtige, at det var umuligt for ham at aabenbare en Huusholdning og beskytte den paa Jorden. Han indsaae, det var en Umulighed i hine mørke Tidsaldere; thi om han skulde have aabenbaret sig for nogen Mand, og denne Mand skulde have gaaet frem, sigende: Saa siger Herren! kunde han vente at miste Hovedet inden Solen gik ned, eller at blive lagt paa Inqvisitionens Pinebænke og martret med al optænkelig Grusomhed som en Kjætter. Og hvis han

skulde have virket i Londom, vilde han, naar det blev opdaget, være bleven jaget fra den ene Ende af Jorden til den anden, indtil han og alle hans Tilhængere vare udryddede. Dette vilde atter have bragt uskyldigt Blod over Folket. Herren saae, at det vilde bringe dem i større Ugudelighed, naar han aabenbarede en Huusholdning for dem, end naar han ikke gjorde det; thi de vilde visseligen have taget hans Tjeneres Liv, og derved bragt uskyldigt Blod over deres Hoved, ligesom deres Fædre havde gjort. Dette vilde have forhindret dem i at komme ind i det Fængsel, hvor de i Herrens beleilige Tid kunde faae Evangeliet at høre.

For at forebygge Udgydelsen af uskyldigt Blod og for at give dem Leilighed til Frelse, tilbageholdt Herren sin Kirke for dem. Herren kan have tænkt som saa: Jeg vil ikke oprette min Kirke blandt dem, thi de ville ihjelslaae min Kirkes Folk. Hvis jeg gjengiver Fuldmagten til Jorden, ville de udrydde den, og udgyde uskyldigt Blod; derfor vil jeg lade disse Generationer gaae ned i deres Grave i Uvidenhed, og naar saa liberale Regjeringer blive oprettede, at der kan være nogen Udsigt til at grundlægge mit Rige paa Jorden, da vil jeg sende Elias, Propheten, og han skal give Børnene Myndighed til at søge efter Fædrene, der døde i Uvidenhed om Evangeliet.

Vi ere villige til at gaae hele Jorden rundt for at frelse de Levende; vi ere villige til at opføre Templer og forrette Ordinantserne for at frelse de Døde; vi ere villige til at gaae ind i de evige Verdener og prædike for enhver Skabning, der ikke har stillet sig udenfor Barmhjertighedens Omraade. Vi ere villige til at arbeide baade i denne og i den tilkommende Verden for at frelse Menneskene.

Jeg vil nu slutte mine Bemærkninger med at sige: Lad Alle fryde sig over, at Tidernes Fyldes Huusholdnings store Dag er kommen. Lad de Levende fryde sig; lad de Døde fryde sig; lad Himmelen og Jorden fryde sig; lad hele Skabningen raabe Hosianna! Ære være Gud i det Høieste! thi han har bragt Saliggjørelse og Herlighed, Ære og Udødelighed og evigt Liv til de faldne Mennesker. Amen.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Septbr.

Ældsterne N. V. Jones' og J. Gates' Fratrædelse fra Præsidentskabet over den europæiske Mission.

Da Forandring er en nødvendig Betingelse for Fremadskriden, ere vi lykkelige ved at bekjendtgjøre for de Hellige i den europæiske Mission, at Tiden for Indsættelsen af et nyt Præsidentskab over Kirken i disse Lande atter er kommen. Vi lykønske denne Forandring med Følelser af ingen almindelig Beskaffenhed, og vi kunne overdrage denne Missions Affairer til vore Brødre fra Zion med den Bevidsthed, at den i den Tid, vi have havt Bestyrelsen af samme, ikke er bleven svækket i sin Vigtighed og Gavnlighed, ei heller er dens Værd og Kraft forringet.

Siden det blev vor Pligt for en kort Tid at bestyre denne Mission, have vi omhyggeligt raadført os med den Hellig-Aands Hvisken, hos hvilken vi altid have søgt

Kraft og Styrke, og hvad vi end have udrettet, der har været til de Helliges og hele Værkets Gavn, tilskrive vi i al Oprigtighed den Aands Veiledning og Inspiration, som vi have annammet fra Herren ved Evangeliets Ordinantser.

Ved Overtagelsen af vore Pligter i nævnte Retning var det indlysende for os, at een eller anden Forandring maatte finde Sted, der kunde hjælpe Præstedommet og de Hellige i denne Mission et nyt Skridt fremad, hvorved deres Sind kunde gjenoplives og forfriskes i dette Værk, og hvorved tillige Præstedommets Evner og Kræfter kunde ledes saaledes, at Held maatte krone vore Bestræbelser, saa mange Sjæle kunde bringes til Kundskab om Sandheden og at alle de kunde blive frelste, som ønskede at blive deelagtige i Livets Elementer. Hvorvidt vi have været istand til at udføre dette, ønske vi, at de, blandt hvem vi have arbeidet, skulle bedømme. Have vi end ikke kunnet udrette alt det Gode, som vi attraaede for dette Folk, er det dog en Tilfredsstillelse at vide, at vore Bestræbelser have været særdeles velsignede.

I Løbet af de henrundne faa Maaneder er Antallet af dem, der ere blevne lagte til Kirken ved Daab, langt oversteget dem, der emigrerede fra denne Mission i Aar. Vi ansee dette som et sikkert Tegn paa vor Fremgang i det gode Værk. Herrens Aand har staaet hans Tjenere bi i deres Arbeide blandt Folket, og vi føle os forvissede om, at de Hellige kunne bevidne, at den ogsaa har tiltaget hos dem.

Vi overlade nu med glade Følelser den europæiske Missions Affairer til Eldsterne Amasa Lyman og Charles C. Rich, to af de tolv Apostler, hvis Ankomst vi have imødeseet i længere Tid. Vi kunne forsikkre de Hellige om, at Herrens Værk under deres Bestyrelse vil, paa Grund af deres større Dygtighed og Erfarenhed, rulle fremad i Majestæt og Vælde.

Vi ere altid de Hellige taknemmelige for deres Agtpaagivenhed paa vore Raad, saavel som for den bestemte og energiske Maade, hvorpaa Præstedommet i denne Mission har hjulpet os; og vi føle tillige, at vi have været opholdte i de Helliges Bønner til vor fælles Fader, og at de ere stegne op for Herren, hvorved hans guddommelige Gunst og Velsignelse har hvilet over os. Vi ere ogsaa glade ved den Bevidsthed, vi kunne tage med os om de Helliges Hengivenhed for Sandhedens Sag, i hvilken vi Alle ere lige interesserede. Haabende, at de Venskabsbaand, vi have knyttet, ikke alene maae vare for Tiden, men at de maae tiltage og styrkes i al Evighed, velsigne vi Eder i Herrens Navn.

N. V. Jones. Jacob Gates.

Til de Hellige i den europæiske Mission.

Som Indledning til vor nærværende Virksomhed hidsætte vi følgende Udtog af vort Instructionsbrev fra Kirkens Præsidentskab.

„Præsidentens Contoir, Store Saltsø Stad,
den 30te April 1860.

Eldste Amasa Lyman
og
Charles C. Rich.

Kjære Brødre! Vi bemyndige Eder til, ved Eders Ankomst til Liverpool i

England, at overtage Præsidiet over den britiske Mission, samt til at raade, bestyre og ordne alle Personer, Forretninger og Affairer, vedkommende nævnte Mission og alle med samme forbundne Missioner, være sig i Europa, Asien, Afrika eller paa Øerne i Havet, ifølge den Hellig-Aands Forskrifter og de Raad, som I fra Tid til anden faae fra Kirkens øverste Præsidentskab."

Det er med stor Fornøielse, at vi ved Overtagelsen af de Pligter, der ere forbundne med Bestyrelsen af den europæiske Mission, udtale vor fuldkomne Tilfredshed med den Aand hvormed, og Maaden hvorpaa vi ere blevne modtagne af Præsident N. V. Jones og Medforbundne og alle Hellige, med hvem vi have truffet sammen. Vor Aand er bleven oplivet, og vi have havt Aarsag til at fryde os over de lyse Udsigter for Guds Værk i vor nuværende Arbeidsmark; og blandt Aarsagerne til vor Glæde have vi seet med den største Tilfredshed de ufeilbarligste Beviser paa Guds Velbehag med vore Brødres Arbeide, som have virket og fremdeles virke i samme Arbeidsmark som vi.

Med Hensyn til hvad der skal være Rettesnoren for os i Udførelsen af vort Arbeide i vor nuværende Mission, ville vi her sige, at den skal være, hvad som er anført i ovenstaaende Udtog af vort Instructionsbrev fra Kirkens øverste Præsidentskab; og for at kunne forfremme Zions Sag i dette Land ved vort Arbeide, bede vi om og haabe at have de Helliges udeelte Sympathi, Tro og bestandige Bistand, samt at Præstedømmet i hele Missionen vil tage virksom Deel med os. Fremdeles ønske vi, at Alle, som indehave Embeder i Kirken, udtrykkeligen skulle forstaae, at den eneste Betingelse, hvorpaa de kunne haabe at beholde dem, er, at de arbeide paa en Maade, der er beregnet paa at frelse de Fattige og fremme Værket, altid ihukommende, at det er Hyrdens Pligt at føde og pleie Faarene, der ere komne ind i Hjorden, og saaledes være Fædre og Frelsere for Menneskene, at de kunne knyttes til Sandheden, og til Eder som dens Forkyndere, med den evigvarende Hengivenheds stærke Baand.

Efter vor nærværende Bestemmelse vil Ældste Charles C. Rich reise gjennem de forskjellige Pastorater og Conferencer, for at de Hellige i en større Udstrækning kunne nyde Godt af hans Underviisning, og vi haabe, de ville benytte sig af hans Nærværelse til at blive belærte, og derved formindske Antallet af de Spørgsmaal, man indsender til dette Contoir for at faae besvarede. Ældste N. V. Jones vil hjælpe os i Udførelsen af vort Arbeide her i Contoiret. For Nærværende ville Ældsterne Gates og Andrus vedblive med deres Reiser og arbeide som tidligere; og vi love os selv den Fornøielse saa ofte som muligt at aflægge Besøg ude omkring, for at oplive og blive oplivet.

Amasa Lyman.

Charles C. Rich.

Lærdomme i Jesu Christi de Sidste-Dages Helliges Kirke.

(Fortsat fra Pag. 332.)

Guds Straffedomme i de sidste Dage.

Bibelen. Ps. 2, 4. 5. „Men den, som boer i Himmelen, leer ad dem; Herren bespotter dem. Da skal han tale til dem i sin Vrede og forfærde dem i sin Grumhed."

Es. 17, 13. 14. „Folkene skulle bulbre som store Vandes Bulder, men han skal true dem, saa de skulle flye langt bort; og de skulle forfølges som Avner paa Bjergene for Veiret, og som en Hvirvel for Hvirvelvinden. Agt paa Aftens Tid, og see, da er der Forskrækkelse; ja, førend Morgenen kommer, da ere de ikke mere; denne er deres Deel, som plyndre os, og deres Lod, som berøve os."

Es. 34, 2. „Thi Herrens Vrede er over alle Hedningerne og Grumhed over al deres Hær; han haver sat dem i Ban, givet dem hen at slagtes."

3 V. „Og deres Ihjelslagne skulle bortkastes, og deres Stank skal opfare af deres døde Kroppe, og Bjergene skulle flyde af deres Blod."

4 V. „Og al Himmelens Hær skal forsvinde, og Himlene foldes tilhobe som en Bog; og al deres Hær skal affalde, som et Blad affalder af et Viintræ, og ligesom naar Noget falder af et Figentræ."

8 V. „Thi det er Herrens Hevns Dag, Betalingers Aar for Zions Trætte."

9 V. „Da skulle dens Bække blive omvendte til Beg, og dens Støv til Svovl, ja, dens Land blive til brændende Beg."

10 V. „Det skal ikke slukkes Dag eller Nat, Røgen deraf skal opgaae evindeligen; den skal være øde fra Slægt til Slægt; fra Evighed til Evighed skal Ingen gaae igjennem den."

Es. 8, 21. Gud vil straffe de Ugudelige. 18, 6. Aadslerne af de Ugudelige skulle opædes af Markens vilde Dyr. 24, 1. 5. Gud gjør Jorden øde, da den er besmittet for dens Beboeres Skyld. 49, 26. „Jeg vil lade dem, som bedrøve Dig, æde deres eget Kjød, og de skulle blive drukne af deres eget Blod." 63, 1-6. Jer. 25, 30-38. Dan. 2, 44. De Ugudeliges Riger skulle sønderbrydes.

Micha 4, 13. Zion skal sønderslaae mange Nationer.

Sach. 14, 2. „Jeg vil sanke alle Hedningerne imod Jerusalem til Krigen, og Staden skal indtages, og Husene plyndres, og Qvinderne skjændes, og Halvdelen af Staden skal gaae ud til at bortføres; men det Øvrige af Folket skal ikke udryddes af Staden." (See det Følgende.)

Sach. 14, 12. „Og denne skal være den Plage, med hvilken Herren skal plage alle Folkene, som stride mod Jerusalem." (See det Følgende.)

Mal. 3, 1. „Thi see, Dagen kommer, der brænder som en Ovn; da skulle alle Hovmodige og Hver, som gjør Ugudelighed, være Halm, og den Dag, den som kommer, skal optænde dem, sagde den Herre Zebaoth, som ikke skal lade dem Rod eller Green."

Matth. 24, 29. „Men strax efter de Dages Trængsel skal Solen formørkes, og Maanen ikke give sit Skin, og Stjernerne falde af Himmelen, og Himmelens Kræfter røres."

Marc. 13, 7. 8. „Men naar I høre Krig og Rygte om Krig, da forskrækkes ikke, thi det maa skee; men Enden er ikke

endda; thi Folk skal reise sig mod Folk, og Rige mod Rige, og der skal skee Jordskjælv her og der, og der skal være Hunger og Oprør. Dette er Veernes Begyndelse."

Luc. 21, 25. „Og der skal skee Tegn i Sol, Maane og Stjerner, og paa Jorden skulle Folkene ængstes i Fortvivlelse, naar Havet og Bølgerne bruse, naar Menneskene forsmægte af Frygt og de Tings Forventelse, som skulle komme over Jorderige; thi Himmelens Kræfter skulle røres."

1 Petr. 4, 17. „Dommen skal begynde fra Guds Huus; men begynder den først fra os, hvad Ende vil det da faae med dem, som ikke troe Guds Evangelium?"

Aab. 6, 12. „Og jeg saae, at det oplod det sjette Segl, og see, der skete et stort Jordskjælv, og Solen blev sort som en Haarsæk, og Maanen blev som Blod."

13 V. „Og Himmelens Stjerner faldt ned paa Jorden, som et Figentræ nedkaster sine umodne Figen, naar det røres af et stærkt Veir."

14 V. „Og Himmelen veeg bort, liig en Bog, der sammenrulles, og hvert Bjerg og hver Ø flyttedes af deres Steder."

15 V. „Og Kongerne paa Jorden, og Fyrsterne og de Rige og Øversterne og de Vældige og hver Træl og hver Fri skjulte sig i Huler og i Bjergenes Kløfter."

16 V. „Og de sagde til Bjergene og Klipperne: styrter over os og skjuler os for hans Ansigt, som sidder paa Thronen, og for Lammets Vrede!"

17 V. „Thi hans Vredes den store Dag er kommen, og hvo kan bestaae?"

Aab. 14, 19. „Og Engelen lod sin Segel gaae over Jorden og afskar Frugten af Jordens Viintræ og kastede den i Guds Vredes store Persekar."

20 V. „Og Persekarret blev traadt udenfor Staden, og der gik Blod ud af Persekarret indtil Hestenes Bidsler, tusinde og sex hundrede Stadier langt."

Aab. 18, 21. „Og en vældig Engel opløftede en Steen som en stor Møllesteen, og kastede den i Havet og sagde: saa skal Babylon, den store Stad, nedkastes med Hast og ikke findes mere."

Aab. 8, 7-13. Omtaler flere haarde Straffedomme, der skulde ramme Jorden og dens Beboere, hvoriblandt nævnes Hagl, Ild, Blod, Afgrødens Ødelæggelse, Skibenes Undergang, osv.

Aab. 9de Cap. og 16, 1-21. Omtaler Græshopperne, der skulde plage Menneskene; at en Trediedeel af Menneskene skulde ihjelslaaes; at de skulde slaaes med Bylder; at Havet og Floderne skulde blive til Blod, paa Grund af de Helliges og Propheternes Blod, som var bleven udgydt; omtaler ligeledes det store Jordskjælv, den centnertunge Hagl og flere andre Plager.

Aab. 18, 1-24. Omhandler Babylons Fald.

(Fortsættes.)

Joseph Smiths Levnetsløb.

Octbr. 1838. (Fortsat fra Side 350.)

De vil derfor sørge for, at det Antal Mænd, som er forlangt af Deres Division (400 Mand), ufortøvet blive udcommanderede, enten frivilligt eller efter Lod-

trækning, og møde i Fayette, Howard County, Løverdagen den 3die næste Maaned (November), og der forene sig med Tropperne fra 5te, 6te og 12te Division. Tropperne fra 4de Division ville møde Dem ved Richmond i Ray County. De vil behage at paasee, at Tropperne fra Deres Division blive inddeelte i Compagnier ifølge Loven og stillede under allerede indstallerede Officerer. Om frivillige Compagnier stille sig, skulle de selv vælge deres Officerer. Fortrinet bør altid gives frivillige Compagnier, der allerede ere organiserede og indstallerede. De vil ligeledes vælge de fornødne commanderende Officerer og Stabsofficerer. For at lette Transporten af Leirbagagen, Provianten og Feltapotheket for Tropperne under Deres Commando, bemyndiges De til at anskaffe to eller tre Trosvogne.

Efter Ordre fra den
Overstcommanderende
B. M. Lisle,
Generaladjutant."

„Til Alle, hvem dette maatte vedkomme. Da jeg, Horace Kingsbury fra Painsvilles Bydistrict, Geauga County i Staten Ohio, indseer Vigtigheden af at anbefale til velvillig Erindring enhver agtværdig Borger, som ved sin ulastelige Vandel har vundet mit personlige Bekjendtskab, føler jeg, det er min Pligt at bevidne, at Oliver Grangers Fremgangsmaade ved Opgjørelsen af det Folks uopgjorte Forretninger, som flyttede til Far West, ved at indfrie deres Forpligtelser og derved bevise deres Retskaffenhed, i Sandhed har været roesværdig, og har erhvervet ham min høieste Agtelse og taknemmelige Erindring.

Horace Kingsbury.

Painsville, d. 26. Octbr. 1838."

„Til Alle, hvem dette maatte angaae. Herved bevidnes, at i Aaret 1837 havde jeg Forretninger med d'Hrr. Joseph Smith, jun. og Sidney Rigdon, tilligemed andre af Samfundets Medlemmer, til en Værdi af 3,000 Dollars, og i Foraaret 1838 har jeg modtaget hele mit Tilgodehavende af Oberst Oliver Granger til min fuldkomne Tilfredshed. Jeg vil her bemærke, at det tilkommer mig at sige om d'Hrr. Smith og Rigdon og hele Samfundet overhovedet, at de altid have handlet ærligt og retskaffent mod mig, og at jeg er bleven ligesaa godt behandlet af dem, som af noget andet Samfund i denne Egn, og om jeg er bleven rigtigt underrettet om deres Handel og Vandel i Almindelighed, og efter hvad jeg selv kan dømme, har den altid været hæderlig og retskaffen, og de have gjort alt Muligt for at ordne og opgjøre deres Affairer. Jeg skal endvidere bemærke, at min Opgjørelse med nævnte Samfund er skeet ved deres Agent Oberst Granger, der var beskikket af dem i dette Øiemed, og jeg anseer det som en Pligt, der paahviler mig mod Oberst Granger, at anføre, at han har handlet oprigtigt og redeligt i alle sine Forretninger med mig, og at han har udrettet Mere, end jeg fornuftigviis kunde ventet. Jeg er ogsaa bleven bekjendt med hans Forretninger i denne Omegn, og hvorsomhelst han er bleven kaldet til at virke, har han paa en fornuftig Maade opgjort en stor Mængde Forretninger for nævnte Samfund, og, efter min Tro, til alle Vedkommendes fulde Tilfredshed.

John W. Hawden.

Painesville i Geauga County, Ohio, den 27de Octbr. 1838."

(Fortsættes.)

Blandinger.

Der er atter udbrudt Uroligheder i Dschedda, og paa andre Punkter ved det Røde Hav. De i Suez stationerede engelske Skibe have allerede faaet Ordre til at begive sig til Dschedda, som man vil erindre for to Aar tilbage blev bombarderet af Englænderne, paa Grund af de dengang begaaede Mord paa de Christne.

Antallet paa de i Syrien myrdede Christne angives nu til 18,000; 75,000 ere flygtede til Kyststæderne og til de nærliggende Landdistricter; 10,000 Børn ere blevne faderløse, 6,000 Qvinder ere blevne Enker.

Fra de sydlige Dele af Tyrkiet, Macedonien, Thessalien og Epirus indløber der meget alvorlige Efterretninger. Paa den ene Side imødeseer man med hver Dag et Udbrud af den muhammedanske Fanatisme, og paa den anden Side begynde de der boende Grækere at reise sig. I Grækenland har der allerede under Forsæde af Admiral Kanaris dannet sig en Committee til Ledelse af den eventuelle Insurrection, og Regjeringen siges at være for svag til at stride ind mod Bevægelsen, som griber mere og mere om sig.

Østerrig sender tre Krigsskibe til Syrien. Der hersker stor Virksomhed i den østerrigske Marine, og samtlige Skibe udrustes. Alt det Materiel, der forefindes i Arsenalet i Venedig, bringes til Pola, da man frygter et Angreb paa Venedig af Garibaldi.

Fra London meldes under 14de August, at 30,000 Russere, der i Nødsfald skulle bringes op til 80,000, sammentrækkes i Bessarabien.

Det er ikke nogen uvigtig Begivenhed, at Fyrst Danilo af Montenegro er bleven myrdet i det nuværende Tidspunkt. Mordet foregik paa østerrigsk Grund, men af en Montenegriner, som, idet Fyrsten besteg en Baad i Havnen ved Cattaro, skjød ham paa to Skridts Afstand en Pistolkugle gjennem Livet. Morderen blev greben og Fyrsten bragt til en Læge i Cattaro, hvor han senere er død. I Aaret 1858 udbrød der som bekjendt Fjendtligheder mellem Montenegrinerne og Tyrkerne, under hvilke Frankrig tog Parti for hine, Østerrig for disse; men Stormagternes Mellemkomst gjorde Ende paa samme. Fyrst Danilo var i det Hele taget en god Regent, der søgte at indføre Reformer i sit lille Land, dog fandt Sammensværgelser og Uroligheder Sted mod ham, fornemmelig fordi han maatte lægge Skatter paa Folket for at kunne bestride Landets Udgifter.

Fra de forskjellige Egne af Danmark klages der over den Mængde Regn, som i længere Tid næsten daglig er øst ned. Megen Skade er bleven anrettet saavel paa det meiede som paa det umeiede Korn, og paa flere Steder have Høstakkene staaet aldeles under Vand, medens det Hø, der endnu ikke var sat i Stak, har drevet omkring i større og mindre Qvantiteter. — I den senere Tid er der her i Landet og fornemmelig i Kjøbenhavn begaaet en usædvanlig Mængde Selvmord og Forsøg paa Selvmord.

Den 15de August Kl. 10 Aften observeredes i Aalborg et Luftsyn i nordvestlig Retning, idet en voxende og derpaa forsvindende Lysning viste sig paa forskjellige Steder af Himmelen. „Flere Gange," hedder det i Aalborg Avis, „var Lyset saa klart som Maanen staaende bag en tynd Florsky." Ogsaa i Aarhuus skal det være iagttaget.

Amerika: I Missouri klages der meget over den stærke Tørke, hvis Lige man ikke har havt i de sidste tyve Aar. Snese af Gange have mørke Skyer trukket op, ledsagede af Lynild og Torden, og opvakt Landmændenes Haab om en vedergqvægende Regn; men ligesaa ofte have de draget bort, uden at udgyde en Draabe af deres velsignede Indhold. Bladet Independence Messenger siger: „Vore Græsgange ere aldeles borttørrede; vore Blomster blomstre kun en Dag og visne; Hveden, Rugen, Bygget og Havren er totalt ødelagt, og hvis vi ikke faae Regn, og det meget snart, vil vort fornemste Product, Maisen, ogsaa være aldeles forbærvet. Skal vi aldrig faae Regn mere?"

Kansas blev først i August hjemsøgt af en heftig Orkan, hvorved flere Bygninger bleve haardt medtagne, og mange Mennesker kom til Skade; desuden fandt andre af de ved saadanne Leiligheder forekomne Ødelæggelser Sted.

Paa Haity har man den 21de og 22de Juni havt voldsomme Jordskjælv, hvilke have anrettet betydelige Ødelæggelser; dog ere ingen Mennesker omkomne.

Fra Washington hedder det, at man i de Sydlige Stater nærer den Plan at løsrive sig fra de Nordlige, og at der allerede var affendt Agenter til Europa for at erfare, hvorledes England og Frankrig vilde optage det, naar der virkelig dannede sig et sydligt Statsforbund.

Indbetalte Bogpenge.

	Rd.	Mk.	Sk.
I. Hansen, Lolland	7	2	5
P. Nielsen, Fredericia	26	1	13
P. C. Rønnow, Fyen	21	4	9
L. C. Geertsen, Aarhuus	46	5	4
Summa	102	1	15

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14, 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Udgivet og forlagt af John Van Cott.
Trykt hos F. E. Bording.